

Remény egy félelemmel teli világ számára

Remény egy félelemmel teli világ számára

Az emberiség földi létezésének évszázadai során több százmillió ember vesztette életét idő előtt a háborúk miatt, egyes becslések szerint akár egymilliárd is lehet ez a szám. A legtöbb esetben ezeknek a háborúknak a végén abban reménykedtek, hogy egy nemzet másik nemzet elleni agressziója nem fog megisméltódni, és hogy a világ egyszer és mindenkorra megszabadul a félelemtől. Valójában, amikor a nemzetek közötti ilyen konfliktusok céljait kihirdetik, gyakran a félelemtől való megszabadulást is célként jelölik meg.

Ez nemes célnak tűnhet, de amikor a háborúk véget érnek, szinte minden érintett szívét elkerülhetetlenül még nagyobb félelem tölti el a jövővel kapcsolatban. Az, hogy szinte minden háború után továbbra sem sikerült rendezni a nemzetek közötti nézeteltéréseket, előbb-utóbb újabb konfliktusokhoz vezetett, és a félelem növekedését, nem pedig csökkenését okozta. Ez az emberi történelem története.

A mai világ félelmei mélyen gyökereznek abban, hogy az emberi vezetők nem tudtak működőképes megoldásokat találni az önzés és a gyűlölet által okozott problémákra. Volt idő, amikor a föld bölcsei azt mondták az embereknek, hogy az emberiség az

evolúció folyamatán keresztül folyamatosan halad egy magasabb civilizációs szint felé, és hogy a félelem hamarosan an a múlté lesz. A világ egyre jobbra válik – mondták –, és hamarosan eljön a béke és a jóakarát utópia, amely a próféták álma és a költők dala volt.

Annak bizonyítékeként, hogy ez a fényes jövőkép megalapozott, az oktatás fejlődésére emlékeztettek minket, és azt mondták, hogy egy felvilágosult világ nem fogja megkísérelni a nemzetközi viták háborúval történő rendezését. Arra is felkértek minket, hogy vegyük figyelembe a tudomány nagy előrelépéseit, amelyek szintén hozzájárulnának a nemzetek közötti tartós békéhez. Ezenkívül azt állították, hogy a vallás olyan gyors teret nyer a földön, hogy hamarosan az egész világ annyira át lesz itatva Jézus hegyi beszédének filozófiájával, hogy a háború lehetetlenné válik. Sajnos túl jól tudjuk, hogy mindezek, és a sok más állítás is, amelyeket hangoztattak, milyen szerencsétlenül kudarcot vallottak.

A FÉLELEMTŐL ÁTJÁRT VILÁG

A háborútól való félelem azonban csupán egy a sok olyan körülmény közül, amely aggodalmat kelt az emberek szívében a mai világban. Ahogy belépünk az új évezred második negyedévébe, számos más félelem is gyötri az egyéneket, a társadalmakat és a nemzeteket. Az alábbiakban csupán egy részleges felsorolást adunk ezek közül a félelmek közül:

A politikai megosztottsággal és polarizációval kapcsolatos félelem az országokon belül, különösen

az úgynevezett nyugati világban, ami számos nemzetben zavargásokhoz és erőszakhoz vezetett.

A Közel-Keletről áradó, látszólag szüntelenül tartó viszályokkal és zűrzavarral kapcsolatos félelem, valamint azok lehetséges hatásai a világ egészére nézve.

A világ szuperhatalmai – Kína, Oroszország és az Egyesült Államok – közötti kapcsolatok további romlásától való félelem, amelyek mindegyike gazdasági és egyéb szempontból is szorosan összefonódik egymással.

A mesterséges intelligencia („AI”) folyamatos fejlődésének még ismeretlen hatásaitól való félelem, valamint attól, hogy az emberiség képes lesz-e biztonságosan irányítani annak fejlődését és használatát.

Félelem a kis, renegát nemzetektől, kormányoktól és vezetőktől, akik – bár a világ szuperhatalmaihoz képest kicsik – jelentős társadalmi rétegekben nagy pusztítást okozhatnak, ha nem tartják őket kordában.

Általános félelem a regionális, nemzeti és globális szinten egyaránt fennálló, folyamatosnak tűnő pénzügyi és gazdasági bizonytalanságtól.

A klímaváltozás egyre növekvő hatásaitól való félelem, különösen annak következményeitől, amelyek a még pusztítóbb természeti katasztrófák – például pusztító viharok, tűzvészek, földrengések vagy az időjárási viszonyok példátlan változásai – bekövetkezésének valószínűségét érintik.

Félelem az előre nem látható betegségektől, amilyeneket az elmúlt években a koronavírus-járvány és annak a világra gyakorolt pusztító hatása miatt tapasztaltunk.

A félelem attól, hogy a „kulturális háborúk” tovább fokozódnak – legyen szó erkölcsről, faji kérdésekről, vallásról vagy más területekről –, olyan mértékben, hogy a társadalom általában annyira széttöredezetté és megosztottá válik, hogy irányvesztés miatt hamarosan összeomlik.

Végül pedig félelem uralkodik attól, hogy mindezen területeken a bajok jelei olyan mértékben és minden irányban tovább fognak növekedni, hogy az emberiség végső túlélése kétségessé válik. Ilyen a mai, félelemmel teli világ állapota. Ezért feltesszük a kérdést: Van-e valódi remény a helyreállításra és a félelem eltűnésére az emberek szívéből?

A MI KORUNK A JÓSLATOK SZEMÉVEL

Bár a félelem és a szorongás jelenlegi állapota a világon sokakat váratlanul ért, és a folyamatosan fejlődő civilizáció állításai ellenére, a Biblia figyelmes tanulmányozói számára ez nem volt meglepetés; hiszen annak lapjain Isten ihletett prófétái már előre megjósolták ezt. Például Dániel próféta előre jelezte az emberi történelemnek éppen ezt a korszakát, és úgy írta le, mint „olyan nyomorúság idejét, amilyen még nem volt, mióta nemzetek vannak”. (Dániel 12:1). Jézus idézte Dániel e próféciját, és elmagyarázta, hogy annak beteljesülése az Ő második eljövételének idején és a korszak végén fog bekövetkezni.

Jézus felvázolta ennek a nyomorúságos időnek néhány részletét, mondván, hogy a földön „zűrzavar és tanácstalanság” lesz a nemzetek között, és hogy az emberek szíve elcsügged a félelemtől, amikor a földre váró eseményekre tekintenek. (Lukács 21:25,26). Az, hogy Jézus utalt az emberek szívét eltöltő félelemre, elegendő arra, hogy jelezze: a jelen időre utalt, hiszen még soha nem volt olyan széles körű félelem az emberek részéről, mint manapság. Amikor Jézus azt mondta, hogy a földön a nemzetek között rémület és zavarodottság lesz, ezt a gondolatot a tenger és a hullámok zúgásához hasonlítva szemléltette. Ez valóban nagyon találó szimbólum a mai nyugtalan, elégedetlen emberiség tömegeire nézve, akik reménytelenül igyekeznek elhárítani azt a pusztítást, amelyetől attól tartanak, hogy az emberi önzés rohamos áradata fog okozni – éppen az a tudomány és technológia révén, amely egykor azzal dicsekedett, hogy képes a világot a békébe és a jóakaratra vezetni.

Dávid próféta is megjövendölte ezt a korunkat; és Jézushoz hasonlóan ő is a világ zűrzavarához hasonlította a tenger és a hullámok könyörtelen csapkodását, miközben az emberek és a nemzetek hangos követeléseai ostromolják annak a civilizációnak a védőfalait, amelyet egykor bevehetetlennek tartottak. Dávid próféciája azokhoz szól, akik hisznek Isten Igéjében, és róluk így szól: „Ezért nem félünk, ha a föld is megrendül, és a hegyek a tenger közepébe sodródnak; ha a vizek ott zúgnak és háborgatnak, ha a hegyek is megrendülnek a hullámozástól.” Zsoltárok 46:2–3

„Nem fogunk félni” – hirdeti a próféta. Keresztényekként nem kell félnünk attól, ami a földre vár; vagyis nem fogunk félni, ha megismerjük a Biblia prófeciáit, és hiszünk abban, amit azok a mai és a holnapról mondanak. A Biblia prófeciái tartalmazzák a jelenlegi világszerte tapasztalható nyomorúság okának egyetlen hiteles magyarázatát, és az egyetlen reményteljes kilátást nyújtják a jelenlegi sötét, félelemmel teli időszak kimenetelére. Ismerni Isten tervét az emberi sorssal kapcsolatban azt jelenti, hogy békességet és örömet érzünk a szívünkben, annak ellenére, hogy félelem veszi körül bennünket, és képesek vagyunk megnyugtató biztatást sugározni mások felé. A Biblia szerint mi lesz a kimenetele ennek a félelemmel és nyomorúsággal teli tragikus korszaknak? Azt mondják, hogy a jelen kor sorsdöntő pillanat előtt áll. Ez igaz, de Isten tartja kezében a sors irányítását, és a következmények olyan messzire hatnak, hogy szinte megdöbbenő, amikor megpróbáljuk felfogni őket. Röviden összefoglalva, a tények – amint azt Isten Igéje rámutat – a következők:

Isten tervében egy korszak végéhez közeledünk. Igen, sőt ennél is több: a világ végéhez közeledünk. Ez nem a föld vége lesz – ahogyan sokan egykor tévesen feltételezték (Prédikátor 1:4) –, hanem a Sátán föld feletti uralmának vége, amelyet Krisztus uralma vált majd fel. Most az Ő visszatérésének idejében élünk, és az Ő királyságának megalapítására készülünk.

JELEK AZ Ő JELENLÉTÉRŐL

Amikor Jézus megjövendölte korunk jellemzőit, kijelentve, hogy ez olyan idő lesz, amikor az emberek szíve félelemmel telik meg, azt a tanítványai által neki feltett kérdésekre válaszul tette. Ezek a kérdések a következők voltak: „Mi lesz a jelenléd és a korszak vége jele?” (Máté 24:3). E kérdések idézésekor a használt görög szavak helyes fordítását alkalmaztuk (). A Biblia egyes fordításaiban ezt a szakaszt tévesen úgy fordították, hogy így hangzik: „Mi lesz a jele a te eljövetelednek és a világ végének?” A tanítványok azonban nem azt kérdezték, hogyan fogják tudni, mikor közeledik Jézus visszatérésének ideje, hanem inkább azt, hogyan fogják tudni, amikor ő valóban visszatért.

A Mester válasza ezekre a kérdésekre az egyetlen megbízható magyarázatot adja a jelenlegi világhelyzetre, és az egyetlen valódi reményt a jobb napokra. Ez azt tárja fel, hogy a jelen korszak végéhez közeledünk, és az Ő Második Jelenlétének idejében élünk. Ez pedig azt jelenti, hogy közeledik az az idő, amikor beteljesülnek Isten Igéjének azok a számos ígéretei, amelyek a béke, az öröm és az élet áldásairól szólnak, amelyek az emberiség számára elérhetővé válnak a Királyok Királya és Urak Ura, Krisztus eljövetelel kezdődő ezeréves uralkodásának eredményeként.

Ez nem azt jelenti, hogy Jézus emberként fog uralkodni a földön. Első földi látogatása emberként történt, annak érdekében – ahogyan ő maga is

elmagyarázta –, hogy halálában testét adja a világ életéért. (János 6:51). De miután a Golgota keresztjén az emberi természetének feláldozásával biztosította a halálból való megszabadulás eszközét, dicsőséges isteni lényként támadt fel a halálból, ugyanolyan természetű, mint maga a Teremtő, „akit senki sem látott, és látni sem tud”. 1 Timóteus 6:16

Isten Igéjének egyes prófeciáinak túlságosan szó szerinti értelmezése révén igen durva elképzelések alakultak ki Krisztus második eljövételéről. Egyesek azt feltételezték, hogy amikor visszatér, az égben lebegő emberként lesz látható, és ezzel egyidejűleg hatalmas természeti felfordulások fognak bekövetkezni az égben és a földön, amelyek pusztító erejükben messze felülmúlják mindazt, amit az ember valaha is képes volt véghezvinni, még nukleáris fegyverek használatával is.

Most azonban látjuk, hogy azok a prófeciák, amelyekre ez a téves elképzelés Krisztus második eljövételéről épült, szimbolikusan leírják a civilizációnkat kialakító, ember alkotta intézmények felfordulását. Ezt írják le a prófeciák a világ végének – nem a föld végét, hanem azt, amit Pál apostol „a jelen gonosz világnak” nevez. (Gal 1,4). Jézus Sátánt, az Ördögöt „e világ fejedelmének” nevezte; ezért a világ vége Sátán birodalmának végét, az emberek elméje és szíve feletti uralmának végét jelenti. János 12,31

Minden kereszténynek örülnie kell minden olyan jelnek, amely arra utal, hogy a világ vége közeledik. Az egész emberiség örvendezni fog, amikor rájön, hogy Sátán világa véget ért; hiszen akkor lehetőségük nyílik

arra, hogy egy új világ polgáraivá váljanak – nem egy újabb, emberi kéz által felépített civilizációba, hanem egy olyan új rendbe, amelyben a hatalom és a törvények Krisztus királyságái lesznek.

Az a világ, amelynek vége már most is közeledik, soha nem volt teljesen kielégítő, még azok számára sem, akik a leglelkesebben igyekeztek fennmaradását biztosítani. Igaz, sok jó is volt benne, de a bűn és a gonosz uralkodott. A betegség, a fájdalom és a halál mindenki rettegett öröksége volt. A gyűlölet és a háború elrontotta az emberek boldogságát, és tönkretette a nemzetek békéjét.

A még rosszabb dolgoktól való félelem – mind itt, mind a túlvilágon – hozzájárult ahhoz, hogy megfossza a férfiakat és a nőket attól az örömtől, amely egyébként legalább ideiglenesen az övék lehetett volna. Valóban, ahogyan a Szentírás kijelenti, ez egy gonosz világ volt, és minél jobban tanulmányozzuk jellemzőit, annál inkább rájövünk, hogy Jézus tudta, miről beszélt, amikor kijelentette, hogy Sátán ennek a világnak a fejedelme.

Mindannyian örülhetünk annak, hogy egy ilyen világnak vége szakad, és hogy – amint a Szentírás kijelenti – uralkodóját megkötözik és végül elpusztítják. Jézus azt mondta, hogy azok, akik ebben az időben élnek és hisznek az Ő Igéjében, amikor meglátják bekövetkezni azokat a dolgokat, amelyeket Ő megjövendölt, reménnyel és örömmel emeljék fel fejüket, mert közel van a megszabadulásuk ideje, valamint az emberiség megszabadulása a bűntől és a haláltól.

AZ ELLENSÉGEK MEGSEMISÍTÉSE

Az apostol Pál által nekünk átadott, Krisztus királyságáról szóló ihletett próféciában kijelenti, hogy Krisztusnak addig kell uralkodnia, amíg minden ellenséget lábai alá nem vetnek, és hogy az utolsó elpusztítandó ellenség a halál. (1 Korinthus 15:24–26). Ez arra utal, hogy Krisztus uralkodásának egyik célja az ellenségek – Isten, az ember és az igazságosság ellenségeinek – megsemmisítése. Míg a halál lesz az utolsó olyan ellenség, amelyet Krisztus uralma kiirt, más ellenségeket már azelőtt elpusztítanak, és ezek közül az elsők közé tartoznak a földi önző és bűnös intézmények, amelyek útjában állnak Krisztus igazságosságon és jóságon alapuló uralmának. Ezek megsemmisítése átmeneti bajt és nyomorúságot jelent azoknak az embereknek, akiket ezek rabságban tartottak. Ezt írja le Dániel próféta úgy, mint „olyan nyomorúság ideje, amilyen még nem volt, mióta nemzetek vannak”. Dániel 12:1

A második Zsoltár próféciájában Jézusra úgy hivatkoznak, mint a föld nagy királyára, akit Isten uralkodásra rendelt. Megjövendölték, hogy mielőtt hatalommal és dicsőséggel megkezdene uralkodását, a világ nemzetei olyan „nyomorúság” idejét fogják átélni, amilyenre „a világ kezdete óta mostanáig” nem volt példa. (Máté 24:21). A dolgok rendjének e jövődöntő katasztrofális felforgatásával összefüggésben az elmúlt alig több mint egy évszázad alatt tanúi lehettünk Európa számos örökletes uralkodóházának bukásának, valamint az azt követő világpolitikai zűrzavarnak. Jézus saját próféciájában

ezekről az eseményekről kijelentette, hogy a föld minden nemzetsége gyászolni fog az ő jelenléte miatt, és ezt a gyászt ma a világ minden országában látjuk.

Hálát adhatunk azonban Istennek, hogy ez a nyomorúság csak átmeneti. Krisztus visszatérésének célja az volt, hogy békét, örömet és életet hozzon egy haldokló világnak – és ez lesz a végső eredmény. De ennek megvalósításához új uralmat kell létrehozni, és ez megköveteli annak az uralomnak a megdöntését, amelyben Sátán volt a láthatatlan és – a legtöbb esetben – felismerhetetlen fejedelem.

Ha valaha is elgondolkodtál azon, hogy a világ vezetői – akik a mai kultúra és az oktatás minden előnyét élvezik – miért nem tudták kihúzni a világot a pusztulás felé vezető zuhanórepüléséből, a választ a Biblia próféciáiban találod meg. A válasz az, hogy egy isteni befolyás avatkozott be az emberek ügyeibe egy új rend létrehozásának előkészítéseként – egy olyan befolyás, amelyet az isteni Krisztus láthatatlan jelenléte révén fokozatosan gyakorolnak.

A bűn és az önzés intézményeinek – azoknak az intézményeknek, amelyek elősegítették az elnyomást és a háborút – megdöntése csupán az isteni Krisztus munkájának kezdete. Olyan, mint a sebész kése, amelyet egy haldokló beteg életének megmentésére használnak. Körülbelül hatezer éve haldoklik az emberiség. Az ember önmagában nem volt képes gyógymódot találni a bűn mérgező fullánkjára, amely mindenkre halált hoz. Most Krisztus, a Nagy Orvos eljött, hogy mindezt megváltoztassa, és az első szükséges lépés az, hogy az emberiséget, a beteget,

új környezetbe helyezze, igazságos és jóságos törvények alá. Éppen ennek az előkészítése okozza az emberi hatalom összeomlását szerte a világon.

AZ UTOLSÓ NAPOKBAN

Az egyetlenek, akik eddig ismerik a földön zajló események jelentését, azok, akik hitük révén képesek elfogadni Isten Igéjének bizonyosságát. Számukra a Biblia próféciai olyanok, mint egy jelzőfény, amely azt jelzi nekik, hogy az emberiség által valaha átélt legsötétebb korszak ellenére is hamarosan egy dicsőséges új nap fog hajnalodni. Ez lesz az a nap, amikor az egészség, az öröm, a béke és az élet áldásai sugárzanak majd Krisztus, az új király jelenlétéből, abból a dicsőséges, isteni uralkodóból, akit a prófécia „az igazságosság Napjának” nevez, és aki „gyógyulással a szárnyain fog felkelni”. Malakiás 4:2

Végül azonban – és úgy véljük, nem is olyan messze a jövőben – az egész emberiség rá fog ébredni arra, hogy az emberek ügyeiben olyan hatalom érvényesül, amely felülmúlja az emberi kormányokét. Ez az emberi erőfeszítések folyamatos kudarcán keresztül válik majd nyilvánvalóvá, amelyek nem képesek tartós békét és biztonságot teremteni az emberek között.

A mai világ uralkodói még mindig azt képzelik, hogy ők az emberi sors urai, hogy bölcsességük és hadseregeik lenyűgöző ereje képes lesz békét rákényszeríteni a nemzetekre. Isten béketeremtési módját a világ bölcsei még mindig megvetik. De mivel minden erőfeszítésük továbbra is kudarccal végződik,

fokozatosan egy magasabb hatósághoz fognak fordulni segítségért. Ezt a fejleményt, amely még a jövőben várható a mi korunkban, a próféta, Mika így írja le: „Az utolsó napokban meg fog történni, hogy az Úr házának hegye a hegyek csúcsán fog állni, és a dombok fölé emelkedik; és az emberek oda fognak özönlenni. És sok nemzet eljön, és így szól: Gyertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házába; és ő megtanít minket az ő útjaira, és mi az ő ösvényein fogunk járni; mert a törvény Sionból fog kijönni, és az Úr szava Jeruzsálemből. És ő ítél majd sok nép között, és megfedd távoli, erős nemzeteket; és kardjaikat ekékké, lándzsáikat metszőkésekké alakítják: nem emel majd kardot nemzet nemzet ellen, és a háborút sem tanulják többé. Hanem mindegyikük a szőlője és a fügefája alatt ül majd; és senki sem ijeszt rájuk: mert a Seregek Urának szája mondta ezt.” Miká 4:1-4

Ez egy nagyon átfogó és megnyugtató prófécia, amely a jelenlegi események fényében hamarosan beteljesedik, az egész emberiség örök öröme. Először is vegyük észre az időbeli megjelölést: „Az utolsó napokban fog ez megtörténni.” Ez a prófétai kifejezés, az „utolsó napok”, nem a hagyományos végítélet-képre utal, sem a föld pusztulására, sem az emberi létezés végére a földön. Hanem a Sátán nép feletti uralmának utolsó napjaira, a bűn és a halál utolsó napjaira, a háború utolsó napjaira, valamint mindazon gonoszságok utolsó napjaira utal, amelyek az Éden korszakától kezdve a mai napig sújtják az emberiséget.

A JELEN

Már most is ezekben a prófétai „utolsó napokban” élünk, és már tanúi voltunk néhány olyan gonoszság pusztulásának, amely a legtöbb nemzetet sújtotta. Az európai örökletes uralkodóházak, amelyek Isten nevében nyomták el a népet, már véget értek. És ahogy az isteni tervek előrehaladnak ezekben az utolsó napokban, végül tanúi leszünk a totalitárius diktatúrák végének, legyenek azok kommunista, fasiszta vagy más jellegűek. Látni fogjuk továbbá a háborúk végét is, valamint annak a pusztító félelemnek a végét, amely jelenleg az emberek szívét tölti el.

Valóban, a próféciákban megjövendőlt utolsó napok dicsőséges időszakot jelentenek, amelyben élhetünk, és nemsokára beteljesedik – ahogyan a próféta kijelentette –, hogy az Úr házának hegye a hegyek csúcsán feláll, és az emberek oda özönlenek majd. Az Úr hegye az Úr királysága. Dániel próféciájának második fejezetében szimbolikusan ábrázolja az emberi uralmat a föld felett egy ragyogó, emberhez hasonló szobor formájában, és ennek az uralomnak a végét a szobor megsemmisülése jelképezi. A pusztítás eszközeként egy kő jelenik meg, amely végül annyira megnő, hogy hatalmas hegygé válik, amely betölti az egész földet. E csodálatos prófécia értelmezésében Dániel elmondja nekünk, hogy ez a hegy, amely betölti az egész földet, Isten országa.

Mika próféta ezt a hegyet, vagyis az Úr királyságát, az Úr házának hegyeként írja le. Ez az Úr háza Isten uralkodó háza, amely azokból áll, akiket a Szentírás az

Ő saját fiai családjaként azonosít. Jézus a legfőbb közülük, és vele együtt lesznek azok, akik elfogadták a meghívást, hogy vele együtt szenvedjenek és haljanak meg. Nekik az az ígéret adatott, hogy vele együtt fognak élni és uralkodni. Pál apostol ebben a kérdésben megnyugtatja a Mester követőit, mondván: „Maga a Szentlélek tanúskodik a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk; ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: Isten örökösei és Krisztussal együtt örökösök; hogy ha vele együtt szenvedünk, vele együtt dicsőüljünk is meg.” Róma 8:16,17

A csodatévő isteni hatalom garantálja ennek az új kormányzatnak a sikerét. Sátán azt hitte, megölte Jézust, a Béke Fejedelmét és a Királyok Királyát, de az isteni hatalom feltámasztotta őt a halálból. Azok, akik vele együtt szenvedtek és haltak meg, feltámadnak a halálból abban, amit a Szentírás „első feltámadásnak” nevez, hogy Krisztussal együtt élhessenek és uralkodhassanak. Jelenések könyve 20:6

Egy, Krisztus királyságának győztes uralkodását leíró próféciában Ézsaiás azt mondja nekünk, hogy „a Seregek Urának buzgósága fogja ezt véghezvinni” (Ézsaiás 9:7). Ha figyelembe vesszük, hogy Isten hatalma már feltámasztotta a Királyok Királyát a halálból, és hogy az isteni hatalmat ugyanígy használja arra is, hogy társ-uralkodóit is életre keltsék, vajon kételkedhetünk-e abban, hogy az Úr képes-e általa beteljesíteni minden jó ígéretét? Bizonyára nem!

A HEGYEK CSÚCSÁN

Vessünk tehát további pillantást arra, amit megígérték. Mika próféta kijelenti, hogy ez az Isten uralkodó háza a hegyek, vagyis a királyságok csúcsán fog megalapulni – vagyis irányító pozíciót fog betölteni minden nemzet ügyeiben, mert, ahogy Ézsaiás mondja: „Uralmának és békéjének növekedésének nem lesz vége.” Ézsaiás 9:7

„És a népek oda özönlenek majd” – folytatódik Mika próféciája. Az eddigi emberi tapasztalat az volt, hogy amikor imperialista kormányok más nemzetekre akarták kiterjeszteni befolyási övezetüket, sokan menedéket kerestek más országokban. De Krisztus királysága esetében nem így lesz. Ahogy az emberek megismerik annak kiterjedő hatalmát, úgy fogják – ahogy a próféta kijelenti – oda özönleni.

További részleteket adva ehhez hasonlóan a prófécia így folytatódik: „És sok nemzet eljön, és így szól: Gyertek, menjünk fel az Úr hegyére, ... és ő megtanít minket az ő útjaira, és mi az ő ösvényein fogunk járni.” Mire a prófécia ezen része beteljesedik, a nemzetek már megtanulták saját útjaik hiábavalóságát és ostobaságát. Miután minden erőfeszítésük, amellyel a világot a káosztól és a pusztulástól akarták megmenteni, kudarccal végződött, készen állnak majd arra, hogy kizárólag ahhoz forduljanak, aki megoldást tud nyújtani, mégpedig Krisztushoz, akit addigra a föld jogos királyaként fognak elismerni.

Amikor a nemzetek hajlandóak lesznek megtanulni az Úr útjait és alkalmazni azokat, mi lesz az eredménye?

A legboldogabb eredmény lesz, mert a prófécia kijelenti, hogy kardjaikat ekékké, lándzsákat metszőkéseké alakítják, és többé nem tanulnak háborút. Az emberi bölcsesség mindig is azt állította, hogy a béke megőrzésének egyetlen módja a háborúra való felkészülés, de ezt a rendet a föld új királya megfordítja, mert ahogy a nemzetek a királyság törvényeinek szent hatása alá kerülnek, a föld erőforrásait – amelyeket korábban a háború fenntartására fordítottak – az emberek élethez szükséges ellátására fogják felhasználni.

És többé nem fognak háborút tanulni! Gondoljunk csak bele, milyen messzemenő változásokat jelent az emberi világnézetben és tapasztalatokban ez a néhány szó! Véget vetnek a békeidőbeli sorozásnak és a háborús behívásnak. Biztosítják az összes nemzet „ ” anyáit arról, hogy nem arra fogják nevelni fiaikat, hogy életüket a háborúban veszítsék el. Véget vetnek a militarizmusnak minden csúnya formájában. Elűzik a félelmet az emberek szívéből, mert mindenki rájön, hogy amikor a nemzetek már nem tanulnak háborút, nem fognak háborúba keveredni. Hála Istennek egy olyan oktatási programért, amely kihagyja a tantervből a háborús stratégiát!

A SZŐLŐ ÉS A FÜGEFA ALATT

Mivel az emberek ekkor megtanulják és gyakorolják a béke és az igazságosság útjait, gazdasági biztonságban élnek majd. Ezt a biztosítékot adja nekünk az a gyönyörű kép, amelyben minden ember a szőlője és a fügefája alatt ül. Ez csak egy másik módja

annak, hogy elmondjuk: Krisztus királyságának irányítása alatt a föld erőforrásai mindenki számára elérhetőek lesznek, és az isteni királyság törvényei garantálják majd mindenki jogát arra, hogy részesüljön ezekből az erőforrásokból. Mivel ez így lesz, a prófécia hozzáteszi: „És senki sem fogja őket megijeszteni.” Hála Istennek a félelemtől való szabadság ezen biztosítékáért!

Senki sem fogja őket megfélemlíteni! Az agressziótól való félelem ma minden ember lelkét kísérti, és ez a félelem nem korlátozódik a nemzetek által elkövetett vagy azzal fenyegetett agresszióra. A gazdasági agresszió és az abból fakadó árak felhajtása ugyanolyan súlyos szenvedést okoz a tömegeknek. Így az ember embertelenségéből fakadó félelem számos területen továbbra is rombolja a béke és az öröm örökségét, amely minden olyan emberi lény jogát képezi, akinek ősei Isten képmására lettek teremtvé. Krisztus királyságának törvényei alatt ez a jog helyreáll, mert akkor senki sem fogja őket megfélemlíteni.

A HALÁL MEGSEMMISÜL

Bármilyen gyönyörű és megnyugtató is Mika próféciája, nem mutatja be teljes egészében Isten tervét az emberi sorsra vonatkozóan Krisztus uralma alatt. A háború és a háborútól való félelem nélküli világ sokkal jobb világ lenne, mint az, amely most a végéhez közeledik. És ha ehhez hozzáadnánk a mindenki számára biztosított gazdasági biztonságot, olyan világunk lenne, amiről a filozófusok álmodtak, de soha

nem tudták megteremteni. Ugyanakkor továbbra is lennének más félelmek, valamint bánat, fájdalom és halál.

Továbbra is fennállna a haláltól való félelem, és a sötét középkor groteszk tanításai miatt félelem lenne attól is, ami a halál után vár ránk. Továbbra is szükség lenne kórházakra, orvosokra és temetkezési vállalkozókra. De hála Istennek az Ő Igéjének többi ígéretéért, amelyek biztosítanak bennünket arról, hogy még a betegség és a halál is, minden velük járó gonosszággal együtt, Krisztus uralkodása alatt elpusztulnak.

Már említettük Pál biztosítékát a halál elpusztításáról Isten országában. Most vegyük figyelembe Ézsaiás 25:6–9 próféciáját. A próféciában – akárcsak Miká próféciájában – az Úr országát egy hegy szimbolizálja, és azt mondják nekünk, hogy ezen a hegyen a halál diadalmasan elnyelődik, és hogy „az Úr Isten letörli a könnyeket minden arcról... És azon a napon ezt fogják mondani” – folytatja a próféta – „Ez a mi Istenünk; őt vártuk, ... örülni fogunk és ujjongani fogunk az ő üdvösségében.”

Erre a haldokló emberiség üdvösségére vonatkozó reményre utal Péter apostol az Újszövetségben. Péter próféciájában Krisztus második eljövételének céljáról beszél, miszerint az elhozza azt, amit ő így ír le: „mindennek helyreállításának idejét, amiről Isten a világ kezdete óta minden szent prófétája száján keresztül beszélt.” (Apostolok Cselekedetei 3:20,21). Valóban örülünk annak a hírnak, hogy a második eljövétel nem minden – beleértve a földet is –

pusztulását fogja eredményezni, hanem éppen ellenkezőleg: minden helyreállítását vagy helyrehozatalát. Ez az élők számára az egészség visszanyerését, a halottak számára pedig a feltámadást jelenti.

Krisztus második eljövetele máris a jelenlegi gonosz rend megsemmisülését eredményezi, előkészítve az igazságosság és a szeretet uralkodását. De ez csupán az emberek önző intézményeinek megsemmisülése. Az emberiség – az élők és a halottak –, ha engedelmeskednek Isten törvényeinek, visszakapják azt, amit a bűn miatt elvesztettek. Az ember nem a mennyben, hanem a földön vesztette el otthonát. A földet az ember számára teremtték, és amikor az embert megalkották, uralmat kapott a föld felett. De ezt az uralmat, és az életét is, a bűn miatt elvesztette. Ezt az elvesztett paradicsomot vissza kell állítani, és éppen ezt a helyreállítási munkát írja le Péter apostol „minden dolog helyreállításának idejeként”. Kijelenti, hogy Istennek ezt a nagyszerű célját szent prófétái már a világ kezdete óta megjövendölték; ennek a prófétai bizonyosságnak egyik példája Isten Ábrahámnak tett ígérete.

Ezek közül a prófétai kijelentések közül egy másik, amely a Krisztus királyságának „” (teljes helyreállítás) irányítása alatt az emberekre váró helyreállítási áldásokat írja le, az a már idézett áldott ígéret, miszerint a halál diadalmasan elnyelődik, és az Úr Isten letörli a könnyeket minden arcra. Gondoljunk csak bele, mekkora változás lesz ez az emberi tapasztalatokban! Isten letörli az emberek könnyeit

azáltal, hogy eltávolítja bánatuk okát; és gondoljunk csak bele, mennyi bánat oka van ma a világon, és mit fog jelenteni az egész emberiség számára, amikor ezeket eltávolítják!

MINDEN NEMZET VÁGYA

Egy másik isteni próféta, amikor a helyreállítás idejét írta le, kijelentette, hogy „el fog jönni minden nemzet vágya”. (Haggai 2:7). Minden nemzet a békét kívánja; védelmet kíván az agresszió ellen; jólétet kíván népe számára; és Dávid próféta a föld új királyáról, Jézus Krisztusról kijelenti, hogy „ítélni fog a nép szegényei felett, megmenti a rászoruló gyermekeit, és összetöri az elnyomót.” Zsoltárok 72:4

Egy másik helyreállítási ígéletben Ézsaiás próféta kijelenti, hogy akkor – vagyis Krisztus és egyháza uralkodása alatt – „a sánták szarvasként ugrálnak, és a némák nyelve énekelni fog”. Azt is mondja, hogy „a vakok szeme megnyílik, és a süketek füle megnyílik”. (Ézsaiás 35:5,6). Ez kétségtelenül azokra utal, akik vakok és süketek Isten dolgai iránt. Ilyenekből milliók vannak, mert Pál apostol azt mondja nekünk, hogy a jelen gonosz világ istene, aki Sátán, az Ördög, elvakította mindazok szemét, akik nem hisznek, és így megakadályozta őket abban, hogy megismerjék, szeressék és dicsőítsék az igaz, szerető Istent. 2 Korinthus 4:4

Isten egy másik prófétája, aki a helyreállítás áldásait egy újabb szemszögből írja le, Krisztus ezeréves uralkodásáról azt mondja, hogy akkor az Úr dicsőségének ismerete betölti a földet, ahogyan a

vizek borítják a tengert (Habakuk 2:14). Az emberek többé nem fognak sokféle istent imádni, és nem fognak egymással ellentétes vallási hiteket támogatni. Ezzel kapcsolatban egy másik prófécia kijelenti, hogy Isten „tisztá nyelvet [vagy üzenetet] ad az embereknek”, és hogy ők „az Úr nevét fogják hívni, hogy egy szívvel szolgálják őt” (Zefánia 3:9). Akkor az emberek szabadon imádkozhatják és szolgálhatják az igaz, szerető Istent teljes szívükből és valódi megértéssel.

A Jelenések könyvében egy másik csodálatos ígéretet találunk azokról az áldásokról, amelyek Krisztus uralkodása alatt az emberekre várnak. Ez kijelenti, hogy akkor „minden könnyet letöröl a szemükről. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem sírás, sem fájdalom, mert a régi rend elmúlt.” Jelenések 21:4

Nehéz elképzelni egy olyan világot, amelyben nincs halál, de Isten megígérte, hogy így lesz, és mi hiszünk benne, és ebből merítünk bátorságot. Ha egy Istennél kevésbé hatalmas lény tett volna ilyen ígéretet, talán jogunk lenne kételkedni. De a Teremtő képes betartani az ilyen ígéreteket, mert Ő az élet forrása. „Benne élünk, mozgunk és vagyunk” – hirdette Pál apostol. Apostolok Cselekedetei 17:28

Nem értjük, mi tart minket életben, és mi ad erőt a mozgáshoz, de Isten tudja, és bőven képes örök életet adni mindazoknak, akik engedelmeskednek Krisztus királyságának törvényeinek. És pontosan ezt ígérte meg. Éppen ezért tér vissza Krisztus, és hozza létre királyságát. A Szentírás azonban kijelenti, hogy bárki, aki az akkori kedvező körülmények között megtagadja

a hitet és az engedelmességet, az – ahogy Péter fogalmaz – „elpusztul a nép közül” (Apostolok Cselekedetei 3:23). Az örök életet csak azok kapják meg, akik hitükkel és engedelmességükkel erre jogosulttá válnak.

A REMÉNY ÜZENETE

Ez az a dicsőséges remény, amelyet most felkínálhatunk egy szenvedő és félelemmel teli világ népeinek. Ez egy dicsőséges remény, és hirdetésével a próféta tanácsát követjük, amikor ezt írta: „Mondjátok azoknak, akiknek félő a szívük: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, a ti Istenetek eljön bosszúval, Isten, aki megfizet; eljön, és megment benneteket.” Ézsaiás 35:4

A próféciákban a mi korunkra adott egyik leíró név a Bosszú Napja. Ez az az idő, amikor Isten igazságos haragja megnyilvánul a bűn és az elnyomás ősi rendszereinek és intézményeinek megdöntésében. Míg az emberek félelmet és szorongást éreznek a jelenlegi gonosz világ felforgatása miatt, Isten végső célja az, hogy Krisztus királyságának megalapításán keresztül megmentse az embereket a bűntől és a haláltól. Ezért ma azt mondhatjuk a világnak, ennek a félelemmel teli világnak: „Ne féljete!” (), mert az isteni beavatkozás az emberek ügyeibe hamarosan békét, egészséget, életet és az örök üdvösség lehetőségét hozza el a föld minden nemzetségének.